

Förord som gör nej till ja

Efter Svenska Kyrkans historiska beslut 22 Oktober om samkönade vigslar, ställer sig många kristna frågan hur man har tänkt. Har de inte läst sin Bibel? Jo, det har de, säger komminister Kåre Strindberg, men en ny bibelsyn har fått företräde. Det är vanligt bland modernister idag att ställa upp bibelställe emot bibelställe. Den klassiska hållningen är, i stället, att samläsa bibelställena och göra en konklusion - och våga ta en opinionskräll. Förutom rena missförstånd och att strunta i de bibliska sammanhangen, är det någonting annat som här uppmärksammas, och det är den numera vanliga användningen av olika förord.

1734 infördes Olaus Petri's Domarregler såsom ett förord till Sveriges Rikes Lag. Ett sådant förord innebär att det gäller överordnat själva lagtexterna. Socialdemokraten Lars U. Granberg har lämnat in en motion till Sveriges Riksdag (2009/10:Ju385), där han föreslår att Domarreglernas punkter 1, 2, 3, 4, 5 skall tas bort. Idén att Gud är den högste Domaren besväras.

Fenomenet att göra summeringar av Bibeln går mycket långt tillbaka

Äldsta belägget för tron att Gud blev människa i Kristus, för att människan skulle återfå sin gudslighet, ger oss kyrkofadern Athanasios (c:a 296/8 – 373) i sin bok *De Incarnatione Verbi Dei*, Om Guds Ords människoblivande.

Thomas av Aquino utvecklade Anselm av Canterbury's (1033-1109) syntes mellan tro och vetande till fulländning, med sin *Summa Theologica*, som slutfördes i Paris 1271.

Martin Luther myntade sentensen "Kristus är Skriftens stjärna och kärna", även om tanken ingalunda var ny. "Rättfärdighet genom tron allena", såg han som Bibelns viktigaste princip, den kallas för Reformationens Materialprincip.

Den världsvida kyrkan räknar med Kristi närvaro och påverkan redan i det Gamla Testamentet (Luk 24:44), och tolkar medvetet Gamla Testamentet i Nya Testamentets ljus, någonting som är illa sett vid de statliga teologiska fakulteterna i Sverige.

Av praktiska, pedagogiska skäl är det rätt att göra summeringar, alla katekeser är ju sådana. Man måste då bara komma ihåg att summeringarna är sekundära och får inte bli primära. Förorden, trosbekännelserna, och katekeserna får inte upphäva eller upplösa Bibelns många olika budskap, för om dessa förord blev viktigast, då har Skrift och lära bytt plats och Bibeln blivit en citatsamling som skall bekräfta den ännu viktigare "läran".

Låt mig med ett enkelt räkneexempel visa detta: $5 + 4 = 9$ Alla överens?

Men med ett litet inskott före kan du i stället få $5 + 4$ att bli 0!

Placera bara -9 före samma uppställning, så får du $-9 + 5 + 4 = 0$ Vilket Skulle Bevisas.

Nya förord

De nya förord som modernisterna nu ställer före Bibeln och kyrkans lära har ofta parollen "Störst av allt är kärleken", (en omskrivning av 1 Kor 13:13). Det dubbla kärleksbudet (Matt 22:37-39, Mark 12:29-31) överordnas varje annat bibelord, trots att det är lag och inte

evangelium. De har vidare sin egen, ej redovisade, definition av vad det innebär att älska Gud och människorna. Den visar sig vara den världsliga, för stunden rådande, politiskt korrekta. ”Där kärlek sker, sker någonting heligt”, skrev Ludvig Jönsson. De homosexuella älskar varandra, alltså är det kärlek där.

Men vad är då kärleken? Bibeln och kyrkan har aldrig vänt sig emot kärleken, vare sig mellan män eller mellan kvinnor. Däremot vänder sig Skriften emot vissa sexuella handlingar, väl belagt i Bibelns båda delar. Nu gör modernisterna en (medveten ?) sammanblandning av kärlek och sex, någonting som varken Bibeln eller Sveriges Rikes Lag tillåter och som därför aldrig håller i en domstol eller på ett socialkontor.

I lärosamtal, som ibland hålls mellan prästkollegorna, brukar man oftast ge upp, med att säga: ”Vi har så olika bibelsyner.” Postmodernisterna menar att det inte finns en objektiv sanning som man kan nå. De traditionella, klassiska, teologerna menar att Bibel och bekännelse går att återge tillräckligt begripligt med textanalys, och att man kan vara trogen den tidlösa kärnan, även när orden och formerna måste förnyas (Judas brev 3).

De nya ”bibelsyner”, sinsemellan oförenliga, som nu dominerar, låter den enskilde prästen omvandla Bibelns nej till ja, och ja till nej (Matt 5:37). Det känns rätt genant för mig att behöva påpeka att den här sortens förord, med plötsliga förbehåll, leder till rena förfalskningar. De ekumeniska och utländska avståndstagandena har inte låtit vänta på sig.

Ett axplock ur Bibeln om kärlek

Allt är inte guld som glimmar, men Guds ord ger oss en ren guldåder:

”så älskade Gud världen att Han gav den Sin ende Son, för att de som tror på Honom inte skall gå under, utan ha evigt liv” (Joh 3:16).

”Ingen har större kärlek än den som ger sitt liv för sina vänner” (Joh 15:13).

”Om ni älskar Mig kommer ni att hålla Mina bud” (Joh 14:15).

”Kärleken ... är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont” (1 Kor 13:5).

Men: ingenstans i Gamla och Nya testamentet profetiska och apostoliska skrifter sker någon sammanblandning mellan kärlek och sex.

Risken med mänskliga gudsbilder

Om ens ”gudsbild”, d.v.s. de föreställningar man har om Gud, utgår från sina egna tankar och ideal, är det stor risk att man inte känner igen verklighetens Jesus, när Han kommer. Det vore, i så fall, inte första gången. Men en dag blir det den sista gången.

KS